

Een bakje voor snuiftabak

In het precolumbiaanse Zuid-Amerika was het inhaleren van 'snuiftabak' een wijdverbreide praktijk. Zie ook het artikel 'Zemí, een intigerend beeld van de Taino' in *Tribale kunst* 2022-3 p. 26.

De snuiftabak werd bereid uit fijngemalen gedroogde bladeren, hars en zaden van planten die veelal hallucinogeen en geneeskrachtig waren. Historische

en actuele gegevens doen vermoeden dat snuiftabak vele doelen had in de Andes: het werd gebruikt om verschillende kwalen te genezen, om pijn en honger te verlichten, om alertheid te vergroten in oorlog en bij jacht en om trances op te wekken tijdens rituelen en religieuze ceremonies.

In de regio San Pedro de Atacama in het noorden van Chili is in graven een groot aantal 'snuifbakjes' gevonden samen met andere parafernalia, zoals inhaleer-

buisjes, spatels, kleine vijzels en stampers. Dit kleine houten bakje is ten minste duizend jaar oud en vertoont een lokale reparatie die verder scheuren van het bakje moest voorkomen.

Wari snuifbakje, Chili/ Peru, 4de - 10de eeuw n.Chr., h 13,7 × b 5,1 × d 1,9 cm, Metropolitan Museum of Art, New York